

הַנֶּגוֹן שֶׁנֶתַן חַיִּים

סיפורו של האדמו"ר מפיאסצנה והגיבן הקדוש

ספור על תורה, חסד ואור שלעולם אינו נכבה.

ארמון הילדים בפולין

"ילד קטן הוא כמו שתיל רך של עץ. מֶה שְׁנִשְׁקָה אותו
עֲכָשׁוּ, כִּךְ הוא יִגְדֵּל לְהִיּוֹת אֵילָן עֲצוּם."

רבי קלונימוס קלמן שפירא,
שאהב כל ילד כמו אבא.

שַׁבַּת קוֹדֶשׁ: נְגוּנִים לַמַּלְאָכִים

הַרִיחַ הַמֶּתוֹק שֶׁל הַחֲלוֹת. אֹר הַנֵּרוֹת הַזֹּהָרִים.
אֶלֶף יְלָדִים קָמִים לְרִקְדָּה עִם הָרַבִּי.
הַקּוֹלוֹת עָלוּ וְעָלוּ יֵשָׁר אֶל הַשָּׁמַיִם, שִׁיר אֶהְבֶּה לָהּ!

הכלל הגדול של הרבי

קינדערלאך יקירים...
ילדים אהובים שלי.
אני רוצה שתזכרו תמיד –
הדבר הכי גדול בעולם הוא
לעשות משהו טוֹב
למישהו אחר.

האפלה הגדולה יורדת

❄ מלחמת העולם השנייה הביאה קר וחשך
לאירופה.

❄ הילדים של הרבי נלקחו מהבית החם.

❄ ילד אחד, צעיר ובודד, נשלח למחנה עבודה
קשה מאד – אושוויץ.

עבודת פרך ובדידות

הַרְשָׁעִים חֲשָׁבוּ שֶׁהוּא
מִבְּגָר
בְּגִלָּל גָּבֵהוּ. כָּל יוֹם, כָּל
לַיְלָה, סָחַב וְסָחַב, עַד
שֶׁנַּעֲשֶׂה גִיבֹן.

אֲבָנִים כְּבִדּוֹת
שֶׁעָקְמוּ אֶת גִּבּוֹ

קֹר מִקְפִּיא חֲדָר
עַד הָעֲצָמוֹת

הַלֵּב מִתְגַּעְגֵּעַ
לְאָבָא וְאִמָּא

הנפילה לִיאֹשׁ

"אין לי משפחה... אין לי רבי... אין לי ספר תורה...
אני בודד. אני לא מסגל יותר. הלואי שלא אקום מחר..."

בתוך החושך של אֹשׁוּיץ, נראה הִיא שֶהאֹר כָּבֵה לְגַמְרִי.

הנשמה זוכרת את האור

ממש שניה לפני שהרים ידים, הנער עצם את עיניו.
הוא לא ראה את גדרות הברזל.
הוא הריח מחדש את החלות של שבת.
הוא הרגיש את היד החמה של הרבי.

הקול מתוך הלב

"קינדער־לאך!
הדבר הגדול בעולם
הוא לעשות משהו טוב
למישהו אחר!"

המלים של הרבי הדליקו אש של כח אלקי בתוך גופו החלש!

הַחֶסֶד שֶׁנָּתַן חַיִּים

"אֲנִי לֹא כְּלוּם?! אֲנִי לְבַד?!"
אָמַר לְעֵצְמוֹ.

"יֵשׁ פֶּה הַמּוֹן יְהוּדִים
שֶׁזְּקוּקִים לְעֶזְרָה!" וְזֶה
הַכִּיחַ שֶׁהַחֲזִיק אוֹתוֹ בַּחַיִּים
עַד שֶׁנִּגְמְרָה הַמִּלְחָמָה.

מֶלֶה טוֹבָה

עֶזְרָה בַּמִּשְׁכָּב

חֵינוּךְ לַיהוּדֵי בּוֹדֵד

שָׁנִים מְאוּחָר יוֹתֵר: הַשְּׁמֶשׁ שֶׁל תֵּל אָבִיב

עַם יִשְׂרָאֵל חָזַר לְאַרְצוֹ. יוֹם אֶחָד, צָעַד רַבִּי שְׁלֹמֹה בְּרַחוּבוֹת תֵּל אָבִיב.
מוֹלֹ עָמַד אִישׁ כָּפוּף מְאֹד וְטָאטָא אֶת הַמְדָּרְכָה. זֶה הָיָה אוֹתוֹ נֶעַר מְאוּשׁוּיָן!

מָה רָאָה רַבִּי שְׁלֹמֹה?

כְּשֶׁרַבִּי שְׁלֹמֹה הִסְתַּכֵּל עָלָיו, הוּא לֹא רָאָה מְטַאִיטָא רְחוּבוֹת עָצוּב.
הוּא רָאָה פָּנִים מְאִירוֹת שֶׁל צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם!

הַגּוֹף הַשְּׂבֹר

הַנֶּשְׁמָה הַקְּדוֹשָׁה וְהַזְּקוּפָה

דברי תורה באמצע הרחוב

רבי שלמה בקש לשמע תורה מהאדמו"ר מפיאסצנה.
הגבן נטל את ידיו, סדר את חליפתו לכבוד התורה, ולחש:

"הדבר הכי גדול הוא לעשות טוב לאחר!
המשפט הזה מחזיק אותי חי אפלו היום! כשאני מטאטא,
אני עושה טוב ליהודים שהולכים ברחוב נקי.

הָאֹר הַבִּלְתִּי נִכְבָּה

הַתּוֹרָה שֶׁל הָרַבִּי לֹא נִשְׁאַרָה רַק בְּבֵית הַמְדָּרֶשׁ.
הִיא צִלְחָה אֶת הַחֲשֵׁךְ שֶׁל הַשּׁוֹאָה,
וְהַמְשִׁיכָה לְבָנוֹת אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל !

עֲכָשׁוּ הַתּוֹר שְׁלָנוּ!

לפעמים ההפסקה קשה ואנחנו מרגישים לבד או עצובים.
בדיוק אז נזכר:

★ חפשו ילד במגרש שיושב לבד.

★ תגידו לו מלה טובה או שתפו במשחק.

★ כך אנחנו טווים 'רשת של חסד' שמחברת את כולנו לה'!

הדבר הכי גדול בעולם הוא לעשות משהו טוב למישהו אחר!